

BẢN TIN

Xứ Bưởi

Số Mười - Nov 01, 2010

Sợi dây nối kết quý đồng hương Biên Hòa tại hải ngoại

Chủ Nhiệm:
Dương Minh Chấn

Với Sự Cộng Tác Của:
Lữ Công Tâm – Nguyễn Hữu Hạnh – Võ Thị Ngọc Dung – Mai Trọng Ngải - Đỗ Hữu Phương – Kiều Oanh Trịnh - Nguyễn Minh Châu – Người Biên Hòa – Châu Chương Thành - Nguyễn Hàn Lâm – Nguyễn Nhung – Châu Mỹ Quế

Tòa Soạn:
9340 Bolsa Ave. – Westminster, CA 92683

Email:
Aihuubienhoa@gmail.com

Điện Thoại:
(714) 891-8953 & (661) 369-3243

BÌNH AN DƯỚI THẾ CHO NGƯỜI THIỆN TÂM

Những bản nhạc Giáng Sinh không cùng ngôn ngữ đã cất cao mang niềm vui cùng yêu thương báo hiệu mùa Noel đã đến. Ngày nay Lễ Giáng Sinh không chỉ dành riêng cho người có đạo, tin mừng đã lan xa tùy vào niềm tin tôn giáo của mỗi người; **“lạy Chúa con là người ngoại đạo, nhưng tin có Chúa ở trên cao”**. Nhân mùa Lễ Giáng Sinh 2010, Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hòa California kính chúc quý đồng hương Biên Hòa và thân hữu những ngày lễ an bình và tràn đầy yêu thương. An bình và yêu thương qua Bản Tin Xứ Bưởi, sợi dây liên kết đồng hương Biên Hòa tại hải ngoại. Trong năm vừa qua quý đồng hương và thân hữu cùng đón nhận và chia sẻ những tin tức vui buồn của đồng hương mình khắp nơi. Hình như đã đến lúc niềm vui thì ít nhưng nỗi buồn thì nhiều. Không phải là ý tưởng bi quan nhưng thực ra trong cuộc sống chúng ta **“niềm vui có giới hạn, đau khổ vô bờ bến”**, với những nỗi đau tận cùng bất ngờ vượt qua sự chịu đựng của con người. Làm sao hình dung được hình ảnh người chồng một thời chinh chiến ngang dọc lấy lừng, ở tuổi già nua phải ngồi trên xe lăn cố ngăn giòng nước mắt tiễn đưa người bạn đời từng chăm sóc hằng ngày cuối đời cho mình, một người ông râu tóc bạc phơ cố nén nỗi đau cầu nguyện cho cháu ngoại của mình ở tuổi hoa niên đã từ bỏ người thân vì một tai nạn xe cộ, hay vị đồng hương cao niên đã gần 90 nhưng phải gắng gượng trải qua 3 lần khóc tiễn đưa 3 người con thân yêu của mình trong thời gian ngắn. Có những mất mát lớn lao chúng ta mới thực sự biết trân quý những gì chúng ta có. Không phải chờ đến mùa Giáng Sinh chúng ta mới biết tỏ lòng yêu thương với ông bà, cha mẹ, người bạn đời, hay con cái cũng như với người thân quen bằng những quà cáp đã được thương mại hóa, để rồi những năm tháng còn lại chỉ biết sống cho bản thân, không biết quý mến và tôn trọng lẫn nhau; nhất là trong điều kiện kinh tế hiện tại với vị trí trong gia đình đã thay đổi trên xứ người. Giá trị đồng tiền của món quà có thể mang đến niềm vui trong khoảnh khắc, nhưng không thể xóa đi những vết hằn đau do sự cư xử lẫn nhau. Hãy tự nhủ với lòng cố yêu thương hằng ngày, giữ gìn tâm thiện để tận hưởng mùa Giáng Sinh đầy ý nghĩa.

**VINH DANH THIÊN CHÚA TRÊN TRỜI
BÌNH AN DƯỚI THẾ CHO NGƯỜI THIỆN TÂM**

Ban Biên Tập

Bản Tin Xứ Bưởi - 1 -

**HAPPY BIRTHDAY
CHÚC MỪNG SINH NHẬT**

December 12

**Ban Biên Tập
Bản Tin Xứ Bưởi kính chúc:**

Thầy Nguyễn Văn Phổ

**Một sinh nhật với thật nhiều
niềm vui và sức khỏe.
Chúc mừng !!! Chúc mừng!!!**

THÔNG BÁO

Họp Mặt Tất Niên 2010 và Mừng Xuân Tân Mão 2011 sẽ được tổ chức vào lúc **10 giờ sáng ngày 23 tháng 01 năm 2011** tại nhà hàng Emerald Bay Nam California.

Muốn biết thêm chi tiết, xin liên lạc về:

Dương Minh Chấn (661) 369-3243
Luu Tuyết Hương (714) 891-8953

**Dù ai bận rộn trăm bề
“Tất Niên Xứ Bưởi” nhớ về chung vui ...**

Lịch Sử Cây Giáng Sinh

Vào thế kỷ thứ VIII, thánh Boniface, một thầy tu người Anh, trên đường hành hương, ông tình cờ bắt gặp một nhóm những kẻ ngoại đạo sùng bái đang tập trung quanh một cây sồi lớn, dùng một đứa trẻ để tế thần. Để dùng buổi tế thần và cứu đứa trẻ, Boniface đã hạ gục cây sồi chỉ bằng một quả đấm. Tại nơi đó đã mọc lên một cây thông nhỏ. Vị thánh nói với những kẻ ngoại đạo rằng cây thông nhỏ là cây của sự sống và nó tượng trưng cho cuộc sống vĩnh hằng của Chúa cứu thế.

Một truyền thuyết khác lại kể rằng, vào một đêm Noel đã rất lâu rồi có một người tiều phu nghèo khổ đang trên đường trở về nhà thì gặp một đứa trẻ bị lạc và là đi vì đói. Mặc dù nghèo khó nhưng người tiều phu đã dành lại cho đứa trẻ chút thức ăn ít ỏi của mình và che chở cho nó yên giấc qua đêm. Vào buổi sáng khi thức dậy, ông nhìn thấy một cái cây đẹp lộng lẫy ngoài cửa. Hóa ra đứa trẻ đói khát tối hôm trước chính là Chúa cải trang. Chúa đã tạo ra cây để thưởng cho lòng nhân đức của người tiều phu tốt bụng.

Nguồn gốc thực của cây Giáng sinh có thể gắn liền với những vở kịch thiên đường. Vào thời Trung Cổ, những vở kịch về đạo đức được biểu diễn khắp Châu Âu, thông qua các vở kịch ấy người ta có thể truyền bá các bài kinh thánh. Những vở kịch nói về nguồn gốc của loài người và sự đại tội của Adam và Eve ở vườn Eden, thường được diễn vào ngày 24 tháng 12 hàng năm. Cây táo là một đạo cụ trong vở kịch, nhưng vì các vở kịch được diễn vào mùa đông, các loài cây đều chưa kết trái nên các diễn viên phải treo những quả táo giả lên cành cây.

Tương truyền, một lần Martin Luther dạo bước qua những cánh rừng vào một đêm Noel khoảng năm 1500. Hàng triệu vì sao sáng lấp lánh qua kẽ lá. Ông thực sự ngỡ ngàng trước vẻ đẹp của một loài cây nhỏ, trên cành cây tuyết trắng phủ đầy, lung linh dưới ánh trăng. Vì thế, khi trở về ông đã đặt một cây thông nhỏ trong nhà và kể lại câu chuyện này với lũ trẻ. Để tái tạo ánh sáng lấp lánh của muôn ngàn ánh sao ông đã treo nến lên cành cây thông và thắp sáng những ngọn nến ấy với lòng tôn kính ngày Chúa giáng sinh. Ông giải thích là các cây nến cháy sáng trên các nhánh của cây thông tượng trưng cho ánh sáng của Đức Giêsu mang đến cho nhân loại, màu xanh tươi quanh năm của cây thông tượng trưng cho Đức Chúa Trời hằng hữu.

Phong tục cây Giáng sinh trở nên phổ biến ở Đức vào thế kỷ 16. Người theo đạo Cơ đốc mang cây xanh vào trong nhà và trang hoàng cho chúng trong dịp lễ Giáng sinh. ở những vùng vắng bóng cây xanh, mọi người tạo ra các đồ vật hình chóp từ gỗ và trang trí cho nó các cành cây xanh và nến. Chẳng bao lâu sau, phong tục cây Giáng sinh đã trở nên phổ biến ở các nước Châu Âu.

Theo một truyền thuyết của nước Mỹ, một cuộc vui tổ chức xung quanh cây Giáng sinh vào một đêm Noel lạnh lẽo ở Trenton, New Jersey trong thời gian nội chiến Hoa Kỳ đã làm thay đổi cục diện cuộc chiến. Những người lính phe Liên Bang quá nhớ nhà, nhớ những ngọn nến được thắp sáng treo trên các cành thông Giáng sinh, đã bỏ nơi canh gác để ăn uống vui vẻ. Washington đã tấn công và đánh bại họ trong đêm đó.

Vào giữa thế kỷ 19, Hoàng tử Albert chồng tương lai của nữ hoàng Victoria của Anh ra đời. Chính ông đã phổ biến rộng rãi phong tục cây Giáng sinh vào nước Anh. Năm 1841, đôi vợ chồng Hoàng gia này đã trang hoàng cây Giáng sinh đầu tiên của nước Anh tại lâu đài Windsor bằng nến cùng với rất nhiều loại kẹo, hoa quả và bánh mỳ gừng. Khi cây Giáng sinh trở thành thời thượng ở Anh thì những gia đình giàu có đã dùng tất cả những đồ vật quý giá để trang trí cho nó. Vào những năm 1850, theo sự mô tả của đại văn hào Charles Dickens thì cây Giáng sinh ở Anh được trang hoàng bằng búp bê, những vật dụng nhỏ bé, các thiết bị âm nhạc, đồ trang sức, súng và gươm đồ chơi, hoa quả và bánh kẹo. Sau khi đã tồn tại ở Anh thì phong tục cây Noel cũng trở nên phổ biến trên khắp các vùng thuộc địa của đế chế Anh, tới cả những vùng đất mới như Canada.

Cây Giáng sinh lần đầu tiên được dân chúng ở Mỹ biết đến là vào những năm 1830. Khi hầu hết người dân Mỹ đều coi cây Giáng sinh là một điều kỳ cục thì những người Đức nhập cư ở Pennsylvania thường mang cây Giáng sinh vào

các buổi biểu diễn nhằm tăng tiền quyên góp cho nhà thờ. Năm 1851 một mục sư người Đức đặt một cây Giáng sinh trước nhà thờ của ông làm cho những người dân xứ đạo ở đó đã bị xúc phạm và buộc ông phải hạ nó xuống. Họ cảm thấy đó là một phong tục ngoại đạo.

Tuy nhiên vào những năm 1890 nhiều đồ trang trí bắt đầu được nhập từ Đức vào và từ đó tục lệ về cây Giáng sinh trở nên phổ biến tại Canada và Mỹ. Có một sự khác biệt lớn giữa cây Giáng sinh của Châu Âu và Bắc Mỹ, cây của Châu Âu nhỏ, hiếm khi cao hơn một mét rưỡi, chỉ khoảng 4 hoặc 5 feet trong khi cây của Bắc Mỹ cao tới trần nhà.

Năm 1900, cứ 5 gia đình ở Bắc Mỹ thì có một gia đình có cây Giáng sinh, và 20 năm sau phong tục này trở nên khá phổ biến. Vào những năm đầu thế kỷ 20, người dân Bắc Mỹ thường trang trí cây thông bằng đồ trang trí do chính tay họ làm ra. Vật trang trí truyền thống của người Canada và người Mỹ gốc Đức gồm có quả hạnh nhân, quả hạch, bánh hạnh nhân với nhiều hình dạng thú vị khác nhau. Những hạt bắp chiên nhiều màu sắc, được trang trí cùng những quả phúc bồn tử và các chuỗi hạt. Cũng vào thời gian này bắt đầu xuất hiện những dây đèn trang trí trên cây Giáng sinh, nhờ nó cây thông rực rỡ hơn nhiều lần. ánh sáng trang trí bằng đèn điện kéo dài hơn và an toàn hơn rất nhiều so với ánh sáng toả ra từ những ngọn nến.

Mỗi năm khi ngày Giáng sinh tới, một cây Giáng sinh lộng lẫy được đặt tại quảng trường trung tâm Bentall thành phố Vancouver, phía nam British Columbia. Và dân chúng tập trung xung quanh cây Giáng sinh đầu tiên vừa được dựng lên và chưa được trang hoàng lộng lẫy kia. rồi ở cuối thành phố cây thông sáng bóng bừng lên với muôn vàn ánh đèn đầy màu sắc, cùng lúc đó đội hợp xướng nhà thờ ca vang bài hát mừng lễ Giáng sinh. Tại ngọn đồi Parliament ở Ottawa, một cây Giáng sinh rực rỡ ánh đèn màu được đặt cạnh ngọn đuốc thế kỷ của Canada cùng với âm vị ngọt ngào của giai điệu Giáng sinh tuyệt vời từ tháp Hoà Bình Carillon vang đến.

Người Biên Hòa
Sưu Tầm

EM ĐI....

*Em đi
Cây cỏ cũng buồn
Vàng trắng muốn khóc
Chim sâu kêu ca
Em đi
Còn lại mình ta
Nhìn hoa tàn úa
Nhìn mây hồng hờ
Em đi
Im lặng như tờ
Chú chó ngơ ngẩn
Nhớ em nó buồn
Em đi
Để lại nụ cười
Tươi như hoa nở
Trắng mờ nhớ em
Em đi
Để lại bài thơ
Cảm ơn đời sống
Mong em an bình
Em đi
Hàng nến lung linh
Khói nhang mờ ảo
Bảo sao không buồn
Em đi
Yên nghỉ đời đời
Ngủ ngoan em nhé
Vẽ vôi kiếp hoa.*

Như Nguyệt
November 27th, 2010

MÙA THU, SAO XUÂN ĐẾN RỘN RÀNG

*Sau buổi tối trời mưa
Trưa nay nắng hanh vàng thật đẹp
Cỏ cây tươi rói, hoa chói rực khoe màu
Mùa thu mà sao như đang xuân?*

*Em tha thướt mắt nâu, môi đỏ
Cỏ xanh rờn vờn bước chân em
Hoa chẳng đẹp bằng em,
Làm sao bằng em được!
Hôm nay em lộng lẫy, giáng trần*

*Mùa thu mà sao như đang xuân?
Hoa khoe sắc, nắng mơ vàng phảng phất
Chim chóc vui bay nhẩy, lòng vui
Xuân trong lòng, nàng xuân cười tươi thắm
Cây sau vườn sao có lắm nhiều hoa?*

*Đang mùa thu, mùa đông chưa tới
Sao xuân trong em, xuân đã đến rộn ràng.*

Như Nguyệt
Nov 30th, 2010

NGHE TIN ANH MẮT

*Sáng thức dậy thấy lòng êm ả
Như con sông hiền hòa uốn lượn giữa ruộng nương
Sông êm chảy giữa giòng đời phân nộ
Sông êm đêm chẳng màng tới ái ó đau thương*

*Sáng thức dậy, tâm êm như mặt hồ yên tĩnh
Gió có ngang qua, mặt nước lung lay, hồ vẫn bình thường
Hồ ung dung trước mọi đổi thay
Hồ không phản ứng trước vô thường, biến chuyển*

*Sáng thức dậy, thấy mình tự tại
Thấy thật bình yên trước khổ đau mắt mắt
Thấy lòng bình thường, thần nhiên đến ngạc nhiên
Lại thấy mình chao ôi sao thêm khóc!
Lại thấy mình thêm được bão tố cuồng điên?!*

*Tối hôm qua nghe tin anh mắt
Sao sáng hôm nay lòng chùng xuống lạ lùng
Em có thể yên sao giữa phong ba cuồng nộ?
Em có thể yên sao, luống cuống một thời!
Anh ra đi vĩnh viễn, đâu còn ai để nhớ
Lòng thênh thang, nhẹ nhõm... dễ hiểu thôi!*

*Quá khứ đem chôn, cất anh vào ngăn tim sâu kín nhất
Thời u mê xưa cũ, mắt lâu rồi!
Thế thôi rồi kết thúc chuyện tình tôi
Một thuở nổi chìm, đăm đuối, giờ đã hết
Mừng cho anh yêu, đã rời xa cõi tạm
Mừng cho anh, thoát khỏi kiếp tham, buồn.*

**Trị An, Biên Hòa ngày 01-11-2010
Kính tặng linh hồn anh LVN.**

Mảnh Trăng Thu

Trăng kia một mảnh giữa Trời Thu
Thơ thần ai kia, dưới trăng mờ
Lơ lửng xa xa Trời Thu tím
Xao xuyên trang đài dáng Nguyệt xưa

Đò vắng không người dưới ánh trăng
Đêm khuya vắng vặc bóng cung hằng
Trăng soi một quãng đời hiu quạnh
Ngàn sao lấp lánh, ánh sao băng

Em đã xa rời nơi bến xưa
Để tôi vương vấn chút hương thừa
Ngày xưa em thích màu Thu tím
Thích đọc thư tình rồi ngẩn ngơ

Tôi đã hẹn em sẽ trở về
Nhưng mà biệt mấy sơn Khê
Người đi đi mãi sầu vạn cổ
Kẻ ở đành thôi kiếp đợi chờ.....

Tôi vẫn ngồi đây trong bóng đêm
Nhìn tháng ngày qua, càng nhớ thêm
Ngày mai, đời sẽ ra sao nhỉ?
Điểm trăng mái đầu, hạt sương đêm.....

**ẢnhChụp Văn Quốc Kiệt
Kiều Oanh Trịnh--Mùa Thu 2010**

QUẬN TÂN UYÊN CỦA CHÚNG TÔI

Theo khai sinh, tôi sinh ra tại làng Tân Ba, quận Tân Uyên, tỉnh Biên Hòa (sau đổi lại là tỉnh Đồng Nai). Nhà văn nổi tiếng Tô Văn Tuấn, người Tân Uyên, cũng đã minh xác gốc gác của mình bằng bút hiệu Bình Nguyên Lộc (bình nguyên = đồng, lộc = nai). Thế nhưng, không gì trên trái đất này tồn tại mãi, nhất là các ranh giới hành chính và các chế độ chính trị, hiện nay quận Tân Uyên của chúng tôi được nhà cầm quyền qui định trực thuộc tỉnh Bình Dương. Trước sự thay đổi này, tôi xin có đôi nét sơ lược về quận Tân Uyên.

Về vị trí quận Tân Uyên nằm hai bên tả và hữu ngạn sông Đồng Nai khoảng từ bến đò Tân Lại, còn gọi là bến đò Trạm, mà thuở nhỏ tôi thường đi qua, miễn phí, khi đi học tại trường Tiểu Học Tỉnh Lý Biên Hòa, chạy dài lên phía Bắc đến Thác Trị An, Nam giáp quận Châu Thành (Biên Hòa, ngăn cách bởi sông Đồng Nai), Tây giáp với quận Dĩ An (Biên Hòa nay cũng thuộc Bình Dương), Bắc giáp với Bình Long, Phước Long, quận gồm có Tân Ba, Tân Mỹ, Tân Thiêu, Phước Thành, (bên ngoài tôi) Tân Lương, Tân Uyên (quận lỵ) Tân Tịch (quê bà xã tôi) Thường Lan, Đất Cuốc (Tân Hòa) Mỹ Hòa, Mỹ Quới, Uyên Hưng (xin lỗi tôi không nhớ hết và không chắc nhớ đúng). Đi về Tân Uyên có nhiều ngã từ hướng Bắc (Bến Cát Chơn Thành) đổ xuống, từ Bình Dương đổ qua hay từ Biên Hòa đổ lên.

Khi đề cập đến tỉnh Biên Hòa nói chung và quận Tân Uyên nói riêng, cùng với một số địa danh trên toàn lãnh thổ, người ta trong đó có nhà văn Thái Thụy Vy thường dùng cụm từ Địa Linh Nhân Kiệt. Quả thật theo khoa địa lý tỉnh Biên Hòa có đủ Tứ Linh LONG, LÂN, QUI, PHỤNG, mà quận Tân Uyên của chúng tôi có đến ba.

LONG: Đứng đầu Tứ Linh, là con sông Đồng Nai uốn khúc, một loại TIỀM LONG thời Chúa Nguyễn, con sông này được gọi là Phước Long Giang, sau đổi lại là sông Đồng Nai, chảy từ Bắc xuống Nam tỉnh Biên Hòa, ngang qua quận Tân Uyên, mà trái châu là núi Châu Thới.

LÂN: Tức Kỳ Lân là linh vật hình dáng như sư tử, nhưng có sừng, đuôi như đuôi trâu, chân có móng như chân ngựa, tuy hình dạng cổ quái nhưng lại rất hiền và khi xuất hiện thì báo điềm lành. Thế đất thuộc ấp Tân Thành, xã Bình Trước, quận Châu Thành Biên Hòa, là thế đất có dạng của một con Lân đầu quay về hướng Bắc, đuôi vảnh lên ở phía Nam, giữa thân có đền Tân Lân thờ Đức Thượng Công Trần Thượng Xuyên hằng năm có tổ chức lễ hội, có múa lân linh đình.

QUI: Thuộc quận Tân Uyên trên cù lao Ba Làng còn gọi là cù lao Nhứt Thạnh hay cù lao Rùa. Sông Đồng Nai từ Bắc chảy xuống Nam qua khỏi thác Trị An thì chia làm

hai nhánh, nhánh lớn chảy qua Tân Triều, nổi tiếng về Bưởi, nhánh nhỏ chảy qua Tân Ba, quê tôi, sau đó gặp lại tại bến đò Tân Lại còn gọi là bến đò Trạm, bao bọc một cù lao gồm có ba xã: Nhứt Thạnh, Thạnh Hội, và một xã nữa mà tôi quên tên (cho nên từ Tân Ba muốn về bên ngoài của mẹ tôi ở Tân Triều thay vì phải đi vòng xuống Biên Hòa, qua Bửu Long, đến Tân Triều, chúng tôi nhờ người nhà bơi xuống đưa qua sông, đi bộ ngang qua cù lao rồi gọi người nhà bên Tân Triều bơi xuống qua rước). Giữa cù lao có hai gò đất có nhiều cây to mọc lên trên gò lớn tượng trưng thân rùa, gò nhỏ, cách thân một chút là đầu rùa. Tuy bề ngang tương đối hẹp, nhưng cù lao lại có chiều dài nên trong cuộc chiến, quân đội Pháp cũng như quân đội Việt Nam Cộng Hòa sau này rất vất vả trong việc bình định ba xã trên cù lao.

PHỤNG: Là một loại quý hiếm, chúa loài cầm, dáng như loài công, đuôi dài, xòe ra, ngũ sắc. Tuy rải rác trong tỉnh có nhiều địa hình, địa danh như Gò Công thuộc quận Thủ Đức trước thuộc quận Long Thành, hoặc cầu Phụng Kiều ở xã Phước Tân trên đường đi Vũng Tàu, nhưng nổi tiếng nhất là vùng đất nê, sinh lầy phía Đông Bắc Tân Uyên không thể cày bừa, mà phải dùng cuốc cuốc đất làm ruộng, nên gọi là Đất Cuốc (thuộc xã Tân Hòa). Tương truyền vùng này xưa là vùng nước rộng lớn chim Phượng thường đến tắm và rìa lông nên mới có mỹ danh là Phượng Trì (xã Chánh Hưng) và bàu Phụng.

Trong lịch sử chống ngoại xâm vào những năm đầu khi Pháp khởi sự đánh chiếm nước ta, thành Gia Định thất thủ, Biên Hòa hay Trấn Biên trở thành ai địa đầu ngăn chặn quân Pháp tiến ra Huế. Sau Đại Chiến Thế Giới Thứ Hai, khi Pháp trở lại tái chiếm miền Nam, Tân Uyên là vùng tiêu thổ kháng chiến vườn không nhà trống. Gia đình nhạc phụ tôi phải rời bỏ làng Tân Tịch xuống định cư tại vùng Hòa Hưng, còn nhiều vùng bèo và ao rau muống, khi đi di tản, gia tài chỉ có một cây đòn gánh và hai chiếc thúng: Một đầu là em nhà tôi, một đầu là các vật dụng linh tinh như nồi nêu sơn chảo và năm ba quần áo cũ. Còn nhà tôi? Lúc bấy giờ chỉ năm sáu tuổi chạy lúp xúp một bên. Sau này, tôi đi học ở Sài Gòn và chúng tôi gặp nhau ở Hòa Hưng. Rồi đến giai đoạn chống cộng, vùng Tân Uyên trở thành Chiến Khu D, là vùng oanh kích tự do, liên kết với các mật khu Hồ Bò, khu Tam Giác Sắt, khu Mỏ Vẹt. Liên kết với các rừng cây, rừng cao su, rừng tre Bến Súc, Bến Cát, Bình Long, Phước Long, Chơn Thành, v.v., rất khó bình định dù bom đạn do oanh tạc cơ xuất phát từ căn cứ Không Quân Biên Hòa trút xuống rừng núi bạt ngàn. Thời Đệ Nhất Cộng Hòa, để ngăn chặn cộng quân từ các mật khu trên xâm nhập thủ đô, quận Tân Uyên được sáp nhập với một số quận của các tỉnh Bình Long, Phước Long để thành lập tỉnh Phước Thành: Ủi cây giữa rừng

thuộc xã Phước Vĩnh xây cất Tòa Tỉnh Trường. Với quân số hạn hẹp, không phi pháo yểm trợ làm sao có thể chống cự với chiến thuật biển người của cộng quân, chỉ có một đêm thành mất, Thiếu Tá Nguyễn Minh Mẫn gốc người Biên Hòa chết theo thành theo đúng luật nhà binh.

Nhân nói về cái chết của Thiếu Tá Nguyễn Minh Mẫn, cũng xin nói luôn về NHÂN KIẾT của quận chúng

Danh Sách Mạnh Thường Quân **YẾM TRỢ** Hội Ái Hữu Biên Hòa California

- Đỗ Hữu Phát	TX	\$100.00
- Đỗ Công Thành	NV	\$100.00
- Võ Văn Luông	CA	\$ 30.00
- Nancy Trương	CA	\$100.00
- Lương Minh Thông	CA	\$ 50.00
- Đỗ Cao Thông	FR	\$ 50.00
- Phan Thị Nga	CA	\$ 50.00
- Dương Minh Loan	CA	\$ 50.00
- Lê Thị Hường	CA	\$ 50.00
- Nguyễn Thị Nhiều	CA	\$ 50.00
- Anthony Quan Ng.	TN	\$100.00
- Tiến Văn Trần	OK	\$ 50.00
- Huệ Hoàng Nguyễn	VA	\$ 20.00
- Ô. Võ Văn Biên	CA	\$ 30.00
- Trần Đình Hải	CA	\$ 25.00
- Trần Đình Hiệp	CA	\$ 20.00
- Thầy Nguyễn Văn Phó	CA	\$ 30.00
- Lê Văn Hùng	NC	\$ 50.00
- Trương Đình Huấn	FL	\$ 50.00
- Lê Văn Đông	CA	\$ 50.00
- Hạnh Dương	VA	\$ 50.00
- Một Vị Ẩn Danh	MD	\$ 50.00
- Tina Đặng	CA	\$ 50.00
- Một Vị Ẩn Danh	CA	\$100.00
- Lê Mỹ Anh	CA	\$ 30.00
- Phạm Phú Vĩnh	CAN	\$100.00

tôi (xin lỗi vì đề tài hạn hẹp nên chỉ xin đơn cử những vị có tiếng tăm của quận Tân Uyên mà thôi).

- Giáo Sư CHÂU KIM NHÂN, gốc người Tân Uyên từng giữ chức vụ Tổng Trưởng thời Đệ Nhị Cộng Hòa. Sau năm 1975 tị nạn tại Hoa Kỳ, từng làm việc tại trường Đại Học Maryland.
- Thâm Phán TRẦN VĂN LINH: Chủ Tịch Tối Cao Pháp Viện, quê quán Tân Uyên cả 2 nhiệm kỳ.
- Nhà Văn BÌNH NGUYỄN LỘC, gốc người Tân Uyên, sinh năm 1914, tên thật là Tô Văn Tuấn. Dòng họ Tô nổi tiếng ở Tân Uyên với Giáo Sư Tô Văn Trên, thầy dạy toán của tôi, có nhà ở đường Phạm Ngũ Lão và trại cưa ở Tân Uyên, Tô Văn Quế, Đồng Lý Văn Phòng Bộ Giáo Dục sau phục vụ tại trụ sở UNESCO Việt Nam tại Paris, BS Tô Văn Hiệp, con nhà văn Bình Nguyễn Lộc Giám Đốc Dưỡng Trí Viện Biên Hòa. Sau năm 1975, Bình Nguyễn Lộc sang định cư tại Mỹ và mất năm 1987 tại thủ phủ Sacramento bang California để lại hơn 100 tác phẩm, phần lớn viết về Biên Hòa.
- Giáo Sư NGUYỄN NGỌC HUY gốc người Cây Đào Tân Uyên sinh năm 1924, đỗ Tiến Sĩ Luật Khoa tại đại học danh tiếng SORBONNE ở Paris Pháp quốc, từng giữ chức vụ Đồng Lý Văn Phòng Phó Thủ Tướng Đặc Trách Bình Định và Xây Dựng Nông Thôn, Giảng Sư Học Viện Quốc Gia Hành Chánh, tham gia các Đảng Cấp Tiến, Đại Việt, Tân Đại Việt, Liên Minh Dân Chủ v.v.. Tháng 7 năm 1990 trong khi đang chuẩn bị tham dự Hội Nghị Liên Minh Dân Chủ Thế Giới tại Austerlitz, Hòa Lan, giáo sư đột ngột từ trần vì chứng viêm khí quản để lại tiếc thương cho mọi người. Ngoài hai người con là Nguyễn Quốc Thụy, tốt nghiệp trường Đại Học Bách khoa và Tiến Sĩ Nguyễn Thúy Tần, giáo sư còn để lại nhiều tác phẩm nghiên cứu đồ sộ như Quốc Triều Hình Luật, Dân Tộc Sinh Tồn, Lịch Sử Các Học Thuyết Chính Trị và tập thơ Hồn Việt với bút hiệu Đàng Phương trong đó có bài Anh Hùng Vô Danh mà ai cũng biết.

Sau bao năm chiến tranh tương tàn, quận lỵ Tân Uyên của chúng tôi trở nên điêu linh xơ xác đến nỗi một nhà thơ đã thốt lên;

*Anh có nhớ Tân Uyên quận cũ
Ngậm ngùi thay, ngói đổ tường xiêu
Một vùng quán chợ hoang liêu
Gió quê hương thổi, lòng hiu hắt buồn.*

Không quên cảm ơn nữ nghệ sĩ Bích Ty, cô giáo xinh xắn, bé nhỏ, bất chấp các mô do cộng quân đắp ở dọc đường, lên tận trường Trung Học Tân Uyên để giảng dạy cho con em chúng tôi, cho đến những năm cuối của cuộc chiến! Thật cảm ơn!

Dương Tử

NGƯỜI EM TUỔI CỌP

“Canh Dần”. Theo ông bà xưa truyền lại, rằng người mang tuổi Dần luôn cao số, gian nan; càng gian nan hơn khi rớt vào chữ Canh, nôm na theo nghĩa bình dân là “canh cô mồ quả” đơn độc xa gia đình và nhiều nỗi truân chuyên. Lời bình của thế gian như “dao vết ngọt đậm” theo cả một đời người, cho dù nhiều người mang tuổi Dần vẫn tin rằng “đức năng thắng số”, trong đó có em tôi “Hung” người em gái mang tuổi Cọp.

Sau khi dự đám cưới của một đứa cháu họ ở San Jose, tôi có điện thoại hỏi đứa em sắp lên chức chưa, được biết tụi nhỏ cũng muốn có cháu ẵm bông, nhưng năm tới là năm Canh Dần, nên đành phải tránh. Điều nực cười là người đang nghe chuyện mang tuổi Dần, ngay trong gia đình cháu tôi, di tư “Hung” cũng mang tuổi Cọp.

Hung là con cô Tám, em ruột ba tôi, Vì tôi ý vai anh nên chưa từng tìm biết ai lớn thàng hơn ai. Thuở nhỏ chúng tôi rất gần gũi, dù rằng giữa Hóa An và Lò Heo cách nhau một con đò, tôi theo bà nội coi cải lương ở rạp Biên Hùng, tối về ngủ nhà ba má Hung ở Lò Heo. Kỷ niệm chúng tôi không bao giờ quên, là trò chơi lịch sử, chị em Sứ, Hung đóng vai hai bà Trưng, còn tôi đóng vai Tô Định. Những ngày trưởng thành sống bên bà nội, được nghe bà nội kể về Hung, tôi biết rằng khi sinh Hung ra, dượng Tám (tức ba của Hung) có ý không muốn đón nhận đứa con gái mang tuổi Canh Dần, nhưng ba tôi là anh trai cả lại có uy thời đó (thầy Đội Xường) cương quyết giữ lại đứa cháu gái tuổi Dần (điều này chắc Hung cũng chưa biết). Chuyện gì xảy ra giữa người lớn thì tôi không được rõ, chỉ biết rằng khi làm khai sinh, đứa con gái tuổi Dần mang họ mẹ không mang họ cha. Điều may mắn là “em Cọp” vẫn lớn lên trong một gia đình sung túc và hạnh phúc. Em Cọp lại là đứa con xinh đẹp và học giỏi nhứt nhà. Dượng Tám tôi đã mất cách đây vài năm, ông suốt một đời đã là một người chồng người cha gương mẫu.

Khi còn cấp sách đến trường, Hung luôn có nhiều người theo đuổi, đương nhiên phải che dấu tuổi Cọp của mình. Hung vẫn tin rằng lập gia đình trễ sẽ đánh tan cao số của tuổi Dần, sau khi tốt nghiệp Đại Học Khoa Học, lận đận tình duyên cuối cùng cũng tìm được bạn đời là chỗ thân quen cũng ở Biên Hòa. Đến năm 1975, trong khi chồng bị đưa vào trại tập trung, Hung hạ sanh đứa con gái đầu lòng cũng là đứa con duy nhất, một mặt nuôi chồng một mặt dưỡng con bằng nghề bán cháo phôi của mình. Sau khi chồng được thả, Hung được sống trong gia đình êm ấm, hạnh phúc; một gia đình biết bao người thèm muốn, nhưng không có được trong một hoàn cảnh xã hội đầy khó khăn. Những tưởng rằng em đã vượt qua tuổi cao số của mình, nhưng qua một thời gian biết rằng vợ chồng Hung đã chia tay, tôi không biết lý do, vì em tôi không từ bỏ người chồng này để đến với người khác khác hơn, em vẫn ở vậy tiếp tục nghề dạy và nuôi con khôn lớn. Khi có chương trình định cư tại Hoa Kỳ, người chồng của em tôi có đến gặp Hung, mong muốn vì tương lai của đứa con, gia đình nên sum họp cùng nhau sang Hoa kỳ. Nhưng cuối cùng em tôi vẫn từ chối cùng con ở lại Biên Hòa. Không biết vì số phận nghiệt ngã, thân phận long đong, hay tuổi Dần của em tôi mang nhiều tự đại, tự cao và đầy ương ngạnh.

Em gái tuổi Dần không dừng lại ở đây, sau 10 năm trở về thăm quê hương, tôi có ghé thăm cô dượng Tám mới biết rằng cả hai mẹ con Hung sẽ sang Mỹ theo diện hôn nhân, mẹ về Cali, con về Texas. Khi sang đến Mỹ, Hung có đến thăm, tôi có hỏi sau lúc trước đi cùng chồng con không đi, giờ lớn tuổi rồi, cơ ngơi việc làm ở Biên Hòa tạm ổn sao lại đi. Câu trả lời ngắn gọn: “Hơn năm mươi tuổi mới tìm được tình yêu đích thực”. Em tôi lớn tuổi rồi, không biết có tìm được tình yêu đích thực hay không? Với bản tánh tuổi Dần tự cao không thuận phục ai, liệu rằng ông Niên Trưởng Đà Lạt có chịu nổi tánh tình người vợ tuổi Dần của em. Hay là đôi lúc xảy ra cảnh cơm không lành canh không ngọt, quyết định vội vàng rồi cho tuổi Dần cao số.

Canh Dần cao số, lận đận tha hương, nhưng so với nhiều người khác cùng tuổi, em tôi vẫn có một cuộc sống hạnh phúc và may mắn; nếu em biết giữ hạnh phúc đó. Vì tình yêu chân thật là sự chấp nhận những gì đang có, đã có và sẽ có.

*Dù ai bận rộn trăm bề
“Tất Niên Xứ Bưởi” nhớ về chung vui ...*

Nguyễn Hữu Hạnh

PHÂN ƯU

Được tin buồn, thân mẫu quý ĐH **Lê Kim Oanh, Lê Thùy Lan** và là nhạc mẫu ĐH **Trịnh Văn Kiều**;

Cụ Bà quả phụ LÊ BÁ ĐẠT
Khuê danh Hà Thị Hiên
Pháp danh Diệu Viên

Đã mệnh chung ngày 25 tháng 10 năm 2010

Hưởng thọ 97 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu đến quý ĐH **Lê Kim Oanh, Lê Thùy Lan, Trịnh Văn Kiều**. Nguyên cầu hương linh **Cụ Bà Lê Bá Đạt** sớm an nhàn nơi cõi Phật.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Được tin buồn, đồng hương;

LÊ VĂN NGHĨA
Pháp danh Thiện Nghĩa

Mất ngày 21 tháng 10 năm 2010
(nhằm ngày 14 tháng 9 năm Canh Dần)

Hưởng thọ 68 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu cùng **Bà quả phụ Lê Văn Nghĩa**, Đại gia đình **Bác Lê Văn Nhơn, Bác Lê Văn Tại** cùng tang quyến. Nguyên cầu hương linh đồng hương **Lê Văn Nghĩa** an nhàn nơi cõi Phật.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn, phu quân ĐH **Vũ Thị An**;

Ông NGUYỄN XUÂN THỌ
Pháp danh Quảng Chánh

Đã từ trần ngày 15 tháng 11 năm 2010
(nhằm ngày 10 tháng 10 năm Canh Dần)

Hưởng thọ 64 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu cùng đồng hương **Vũ Thị An** và tang quyến. Nguyên cầu hương linh **Ông Nguyễn Xuân Thọ** sớm tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Được tin buồn, đồng hương;

LÊ VĂN THÔI
Cựu Đại Úy Khóa 21 SQTB/Thủ Đức

Đã mãn phần ngày 11 tháng 11 năm 2010
(nhằm ngày mùng 6 tháng 10 năm Canh Dần)

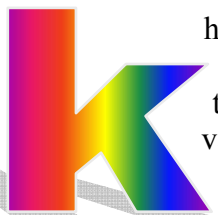
Hưởng thọ 67 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu đến **Bà quả phụ Lê Văn Thôi** và tang quyến. Nguyên cầu hương linh người quá cố sớm về nước Chúa.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

Một Chuyến Đi

hời hành từ Nam Cali, theo tin dự báo thời tiết mưa sẽ kéo dài trong 2 ngày cuối tuần, chúng tôi đã vượt những quãng đường xa, qua những freeway quen thuộc của Nam Cali 405, 605, 5 với tốc độ chậm nhất. Điểm hẹn đến muộn vẫn là Bakersfield trên đường dẫn vào freeway 99, mưa vẫn nặng hạt, bầu trời âm u trong màn đêm dày đặc sương mù, thời gian hầu như dừng lại với đoàn xe mò mẫm trên freeway 5 trong đêm tối, gần một năm từ ngày cùng góp bàn tay với người anh cả Dương Minh Chấn góp sức cho Biên Hòa, hôm nay anh em chúng tôi mới có dịp gần gũi nhau trên quãng đường dài với những câu chuyện vui, hòa lẫn nụ cười dù bao gian nan và hiểm nguy trước mắt, gian nan vì đường xa, hiểm nguy phải đổi diện con đường nối highway 152 qua freeway 101 quá hẹp, lên dốc xuống đồi trong bóng đêm, cả đoàn người không ai bảo ai cũng cầu nguyện đến San Jose được an toàn, để tham dự lễ cúng vía Ông theo lời mời của Hội Đồng Hương Đình Tân Lâm Biên Hòa, cũng như đáp lại tình cảm của người Biên Hòa vùng San Jose đã dành cho Nam Cali, trong ngày họp mặt đồng hương Biên Hòa Tân Niên Canh Dần.

Nhớ những ngày còn thơ sinh sống ở xóm Lò Heo Biên Hòa, tôi vẫn thường theo mấy đứa em ra ngôi đình kế bên trường tiểu học Nguyễn Khắc Hiếu sát bờ sông để xem cúng đình, đầu óc tuổi thơ lúc bấy giờ chỉ thích xem đốt pháo, múa lân ngoài ra không có một ý niệm nào về những lễ cúng. Cũng như không biết gì về tên một ngôi trường cạnh trường tôi đang học, chỉ biết gọi đùa là Ngô Quyền 3 chữ. Hôm nay cũng là dịp tôi được hiểu biết thêm sinh hoạt của đồng hương Biên Hòa, trong một lễ vía tưởng nhớ đến tiền nhân khai phá Biên Hòa nơi đã sinh ra tôi. Hình như Đông và Tây đã gặp nhau, trong khi trên quê hương thứ hai đang chuẩn bị mừng ngày Lễ Tạ Ơn, quê hương lớn của tôi cách xa vời vợi một đại dương hay quê hương thu nhỏ lại tại Houston và San Jose, người Biên Hòa quý mến của tôi vẫn hướng về cùng tạ ơn tiền nhân. Dù buổi lễ được tổ chức trong hội trường của một trường học, nhưng Ban Tổ Chức cũng khéo sắp xếp trang hoàng sân khấu mang dáng kiểu cách ngôi đình Tân Lâm xưa, cũng cờ xí, chiêng trống, liễn đỏ, liễn vàng. Hơn 20 con heo quay và 2 dây mâm xôi mà đồng hương đã mang đến để cúng Ông. Các cô bác trưởng thượng trong các áo thụng vàng, xanh, đặc biệt có nhiều em thuộc giới trẻ cũng tham gia trong lễ phục này. Linh vị Đức Ông được rước vào hội trường, giữa 2 hàng học trò lễ trong tiếng chiêng trống liên hồi, những con lân uốn lượn trong những tràng pháo đi đùng. Những khuôn mặt thân quen, những lời nói ân cần, những tên tiệm quen thuộc của chợ Biên Hòa ngày nào, Chấn Nguyên, Thiên Tứ, Tứ Lợi, Biên Hùng, ngay cả gian hàng cháo Tiều của Giang Hưng, người bạn học Ngô Quyền với tôi ngày nào cũng có mặt. Mọi người đều chung sức không quản công khó dâng lễ vật và tài vật cho ngày vía Ông. Cả hội trường đều hướng về sân khấu, cùng hòa lòng theo những nghi thức tế lễ. Anh Dương Minh Chấn đã cùng các bậc trưởng thượng cùng niệm hương trước linh vị Ông. Huỳnh Trường Trang Tân Hưng 4/72 của trường Bộ Binh ngày nào, đã từng vượt qua đoạn đường chiến binh hiểm hóc, nay đang leo lái Hội Đồng Hương Tân Lâm gửi lời chào mừng và cảm ơn đồng hương tham dự. Dù là người Biên Hòa tứ phương, chưa một lần quen biết, nhưng phải nói là quá đỗi thân thuộc như một gia đình, phải chỉ người Biên Hòa của tôi khắp nơi đều như vậy. Tôi đã vui mừng gặp lại hai người bạn đã cùng sinh hoạt trong gia đình Ngô Quyền, Bác Sĩ Huỳnh Quang Minh và Luật Sư Thu Hương và say mê khi được nghe hai người bạn này tuần tự trình bày về tiểu sử và công đức của Đức Ông.

Tôi đã gặp lại chú Hồng Ngọc Đức người bạn “ve chai” với ba tôi những ngày còn ở Hóa An, riêng tôi và chú Đức cũng còn có những kỷ niệm thâm trầm, từ thằng bé đi mua rượu đến được ngôi ngang hàng cùng chú đối ẩm. Hình ảnh sau cùng tôi còn nhớ vẫn là ngày cúng đình không phải Tân Lâm mà là Hóa An sau ngày miền Nam đã thay đổi chủ, tôi và chú Hồng Ngọc Đức đứng trước tượng đài chiến sĩ đặt bên hông đình, ngày xưa do các bậc cha chú tôi cúng dường (trong ngày khánh thành Đài Từ Sĩ có ông Quận Dĩ An Trung Tá Nguyễn Minh Châu đến chủ tọa) cả hai đều bù ngùi vì 4 chữ được khắc trên tượng đài “TỔ QUỐC GHI ON” đã được sửa thành “Tổ Quốc Ghi Công”. Hai chú cháu cùng bước vào ngôi đình xưa, chào hỏi quý ông Hương, ông Cả trong đình, chúng tôi không niệm hương, dâng hương, chỉ biết lạng lẽ thắp cây nhang trên bàn thờ, còn nghe được tiếng nói ai văng vẳng: “**Ông Cò, Ông Quan đến cúng Thần**” (chú Hồng Ngọc Đức gốc Hiến Bình nên người

Hóa An quen gọi là Cò Đức)... Hôm nay được nhìn lại chú Hồng Ngọc Đức với tuổi đã cao vừa chịu đựng vượt qua nỗi đốn đau trước sự ra đi của đứa cháu ngoại ở tuổi còn đi học, đang cùng các bậc trưởng thượng làm lễ dâng hương và tôi đã khóc... Khóc cho những người muôn năm cũ trong đó có ba, có chú Chín của tôi, những cô bác ở Hóa An xưa, ông Bảy Vẹn, ông Xã Rèn, chú Tư Minh Chí, chú Tư Trí, chú Nghĩa Lãi, bác Tư Công Tạo v.. v.. Xóm Đồng Nai của Hóa An xưa cùng thời đi hết rồi chỉ còn lại một mình chú Hồng Ngọc Đức. *“Kính chúc chú Đức luôn mạnh và yên ổn tinh thần”,* thằng Hạnh con của Sáu Xường.

Tôi đã gặp lại thầy Hưng, Giáo Sư toán của trường Minh Tân, được biết thầy Hưng định cư tại San Jose được vài năm, cũng giống như thầy Nguyễn Tường Lư, Nguyễn Tường Triệu đều chọn đất Biên Hòa chọn người nâng khăn sửa túi. Tôi đã dẫn dắt những người học trò cũ đến chào thầy Huỳnh Bá Hạnh của trường Minh Tân xưa. Tình đồng hương lẫn trong tình thầy trò là vậy đó.

Tôi đã chứng kiến một hình ảnh đẹp, vợ chồng người bạn từng chiến đấu với đàn anh tôi Lữ Công Tâm, là Đại Úy Phi Công Lương Tấn Minh đang mang một chứng bệnh ngặt nghèo, đi lại khó khăn cũng như có thể bỏ lại vợ con bất cứ lúc nào, nhưng cũng cùng vợ đến gặp lại bạn hiền xưa trong buổi cúng vía Ông vì thời gian ngắn ngủi, dù rằng gặp nhau hai anh vẫn nói cười, hai người bạn cùng nhắc nhau những ngày vào sinh ra tử, cùng nhắc nhau sống kiêu hãnh nhìn đời, nhưng tôi vẫn thấy đau đó như một lời vĩnh biệt với những ý nguyện chưa thành. Người Biên Hòa của tôi đó... là tình bạn... là yêu thương, không ganh ghét đố kỵ ai mà không thương...

Tôi đã gặp lại người bạn không hẹn trước, Huỳnh Võ Minh, Thiếu Úy Sĩ Quan Đà Lạt trẻ tuổi nhưng già đi với hơn 15 năm trong lao tù cộng sản. Chúng tôi có chung những ngày khốn khó tù đầy, chia sẻ cho nhau những ngày đào trại sống ngoài vòng pháp luật của chế độ mới. Còn những ly rượu cay, những ngày bất cần đời nhìn những tên CS bằng nửa con mắt. Người Biên Hòa của tôi, lại là người lính làm gì bỏ được nhau. Minh cố mời tôi về nhà để say sưa vài ve cũng như gặp người bạn đời quê ở Bến Tre, nhưng vì tôi phải làm tài xế cho phái đoàn về lại Nam Cali nên đành bỏ lỡ. Xin được một lời xin lỗi đến 2 đứa em quý mến, những người bạn thân thương... vì không đến được...

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn;

Bà Góa Phụ BS. TÔ DƯƠNG HIỆP **Nhũ danh Trần Thị Hương**

Nguyên Giáo Sư Trường Ngô Quyền Biên Hòa
Đã từ trần ngày 26 tháng 11 năm 2010
(nhằm ngày 21 tháng 10 năm Canh Dần)
Tại Santa Clara California

Hưởng thọ 72 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu cùng toàn thể tang quyến. Nguyên cầu hương linh **Bà Trần Thị Hương** sớm an nhàn nơi cõi Phật.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

Buổi lễ vẫn đang tiếp diễn, Bác Sĩ Trầm Huy Thông tường trình tài chính công khai tại chỗ, xỏ số các lô trúng giá trị, xem 2 phần trích đoạn cải lương Hồ Quảng do nữ nghệ sĩ Phụng Mai và Hồng Loan đến từ Nam California. Đồng hương cùng nhớ lại hình ảnh của nữ nghệ sĩ tài sắc vẹn toàn Thanh Nga qua vóc dáng Hồng Loan. Riêng anh Dương Minh Chấn được chị Lý Ngọc Mai ân cần giới thiệu đến quý đồng hương chưa biết. Chân thành cảm ơn chị Ngọc Mai người Biên Hòa của tôi.

Định trở về Nam Cali sớm nhưng chúng tôi bị giữ chân lại đến giờ phút cuối. Cảm ơn Người và Đất San Jose. Thời tiết đái ngộ chúng tôi trên đường về chắc nhờ phúc lộc Đức Ông. Đường về đêm tuy xa lác nhưng trong từng người vẫn man mác những niềm vui. Vì mãi mê nói chuyện, tài xế đã quên kiểm soát kim đồng hồ xăng, đòi dốc chập chùng, ánh đèn ả hiện từ xa rồi mất hẳn, những nỗi lo hiện ra, vang đâu đây những hồi chuông điện thoại, những lời thăm hỏi đường đi trên lộ trình của người ở tiền người về *“thượng lộ bình an”, “tới đâu rồi?”, “thấy cây xăng chưa?”, “một đêm ngủ ngon với giấc mơ đẹp”*. Lòng nhiệt tình hiếu khách của người Biên Hòa là vậy đó... Làm sao không đến được với nhau ...

NGUYỄN HỮU HẠNH